

PRZEKIEROWAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut przekieruje.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Nadać inny kierunek; przen: Polka koronódmianie [!] podległa/ ieśli bog nieprzekieruie. PowodPr
75 marg.*

Formacje współrdzene cf KIEROWAĆ.